

Oldřich Živný

Erós a Psyché

Erós, nestarší z bohů
zažehuje touhu v srdcích dávných mudrců
tak přítomný ve své mladosti
právě rodícího se okamžiku věčnosti -

Já jsem,
hořícím keřem
a věčnou lampou,
majákem lodím na útesu,
klidným okem v bouři
zřící Sfinx nad cestou
Slovem
hledaným se ve Tvém Ty
nyní a od počátku věků,

za vesmírem
za bytím,
za světlem a blažeností
když zmírá ve spojení s Tebou.

Již není blaho víc -
z rozkoše vůně kadidelnic
nezbylo než přesvatě čiré Nic,
však zrozen jednou
záblesk nad sluncí tisíc -
jediný Jeden
Syn.